రావు బహద్దూర్ రంగారావు గారిల్లు.
హాల్లో రంగారావు, వాళ్లమ్మాయి 'రాణి' వుంటారు.
నౌకరు బల్లలు తుడుస్తూ వుంటాడు.

రంగా: చూడమ్మా! నువ్వీ కుర్రాళ్ల చెప్పే ప్రేమ కథలు నమ్మద్దు. వాళ్ళు ప్రేమించేది నిన్ను కాదమ్మా! నీ డబ్బుని-

రాణి: కాదు డాడీ! చంద్రమోహన్ అలాంటివాడు కాదు. మేమిద్దరం ఒకర్నొకరు బాగా అర్థం చేసుకొన్నాం- మనసిచ్చి పుచ్చుకున్నాం.

రంగా: ఆహా! గ్రంథం అందాకా వచ్చిందన్నమాట. (బాధగా) తల్లి లేని పిల్లవని, కొడుకైనా, కూతురైనా నువ్వేనని నిన్ను అల్లారుముద్దుగా పెంచాను.

రాణి: ఇప్పుడేమైంది డాడీ-

రంగా: ఇంకా ఏం కాలేదు- అవుతుంది- ముక్కూ మొహం తెలియనివాళ్లని, వంశం గోత్రం తెలియనివాళ్లని తెచ్చి కొంపలో పెడితే ఏం అవుతుందో నాకు బాగా తెలుసమ్మా-

పెళ్లంటే నూరేళ్ళ పంట. బాగా ఆలోచించు రాణీ-

రాణి: ఆలోచించే చెబుతున్నాను డాడీ- ఈ సంబంధం కాదంటే నేనసలు పెళ్లే చేసుకోను.

రంగా: (దగ్గరకు తీసుకుంటూ... బాధగా) రాణీ!

రాణి: (తండ్రిపై వాలిపోతూ) డాడీ!

నౌకరు: (నవ్వుతూ) మొన్న చూసిన పిక్చర్‌లో మొదటి సీను అచ్చం ఇలాగే నడిపిందండీ- ఇవే డైలాగ్సులూ- అంతా ఇదే కథ- తర్వాత ఏమైందోనండీ...

నేను నౌకర్ లాగా నటించి వాడి నిజ స్వరూపం తెలుసుకుంటాను.

రాణి: (గతుక్కుమని) అవన్నీ దేనికి డాడీ. ఆయన మంచివారు.

రంగా: డైలాగులు వద్దు- తొరగా... నువ్ అట్లా చూస్తుందు- ఒరే నువ్ బయటికి పో-

నౌకరు: (కండువా యిస్తూ) ఎందుకొచ్చిన ఖర్మ బాబూ తమరికి ఇదంతా-

రంగా: పోరా- పో- ఆ అబ్బాయి వచ్చే వేళైంది. నువ్వెళ్ళు.

నౌకరు: (బయట్నుంచి పరుగెత్తుకు వస్తూ) ఆ అబ్బాయెవరో గాని వచ్చేత్తన్నారండీ.

రంగా: (గుసగుసగా) నువ్ లోపలికి పోరా- అమ్మాయీ నువ్ కూడా వెళ్లు- వెళ్లమ్మా.

(రంగారావు సోఫా తుడుస్తూ నౌకరులా అభినయిస్తున్నాడు.
చంద్రమోహన్ ప్రవేశం. స్టైల్‌గా ప్రవేశించి సోఫాలో దర్జాగా కూచున్నాడు.)

చంద్ర: (నౌకరు వేషంలో వున్న రంగారావుగారితో) రంగన్నా- ఓయ్ రంగన్నా!

రంగా: సిత్తం. నా పేరు తమరికెలా తెలుసండీ-

చంద్ర: పెద్ద కొంపల్లో నౌకరు పేరు రంగన్నా అనే వుంటుందిలేవోయ్.
అదొక సైన్సులే-

రంగ: అయ్.

చంద్ర: మీ అమ్మాయి గారెక్కడ?

రంగ: రాణి గారండీ?

చంద్ర: కొంపదీసి ఇంకో అమ్మాయి వుందేటి?

రంగ: రంగారావుగారికి అమ్మాయైనా, అబ్బాయైనా రాణమ్మగారు ఒక్కరే కదండీ-

చంద్ర: తెలుసు లేవోయ్. ఆ పాటి తెల్సుకోకుండానే వచ్చాననేంటి?

ప్రేమపరీక్ష

శ్రీరమణ

నిత్య జీవితంలో హాస్యం, లాస్యం బొత్తిగా కరువైపోతున్నాయని అందరూ గగ్గోలుపెడుతున్నారు కానీ చూసే కంటికి చురుకుంటే అడుగడుగునా చమత్కారం, వ్యంగ్యం, హాస్యం, వెటకారమే! మనిషిలోని సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన బలహీనతల్ని సుతారంగా వెక్కిరించే యీ చిరునాటిక రచన శ్రీ శ్రీరమణ

రంగా: (కోపంగా) ఏడిశావ్ వెధవ- నువ్ పోర్మొయ్.

(రంగారావు నిట్టూర్చి ఒక ఐడియా తట్టినట్టు అభినయించాడు.)

రంగా: చూడమ్మా! అయితే ఓ పని చేద్దాం.

రాణి: చెప్పు డాడీ- నువ్వా పెళ్లికి వొప్పుకుంటే నేను దేనికైనా రెడీ-

నౌక: ఆహహ.. ఇక్కణ్ణించి డైలాగులు మారిపోనాయండీ. అల్లిట్లా అనుకోలేదు.

రాణి: (కోపంగా) నీకెందుకు మా గొడవ?

నౌక: అయ్. సిత్తం.

రంగా: చూడమ్మా. ఇప్పుడు ఆ కుర్రాడు-అదే చంద్రమోహన్-వస్తున్నాడు కదూ-

రాణి: (వాచీవైపు, గుమ్మం వైపు చూస్తూ) ఔను డాడీ. మీతో మాట్లాడి... ఆపలీపాటికి వచ్చేస్తూ వుండాలి.

రంగా: సరే... అతను నీ డబ్బును ప్రేమిస్తున్నాడో, నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాడో ఓ చిన్న పరీక్ష పెట్టి తేల్చుకుంటాను. పరీక్షలో అతను నెగ్గితే పెళ్ళి జరిపిస్తాను. లేదంటే లేదు..

రాణి: ఓ.కె. డాడీ- ఇంతకీ ఏమిటా పరీక్ష?

రంగా: (నవ్వుతూ) చెబుతాగా-

(నౌకర్ని పిలిచాడు.)

ఒరే ఇలారా!

నౌకరు: (దగ్గరగా వచ్చి వినయంగా) అయ్యా

రంగా: నువ్వు కాసేపు అవతలకి పో. ఆ తలపాగా ఇటిచ్చి వెళ్ళు.

రాణి: ఏమిటి డాడీ- ఇదంతా.

రంగా: చూడమ్మా! నేనిప్పుడు ఈ ఇంటి నౌకర్ని. ఆ చంద్రమోహన్ వస్తాడు కదా.

రంగ: తమరు బలే తెలివైన వోరండీ. బంగారు పిచికని వల్లో ఏసేసినారండీ.

చంద్ర: ఊ! ఇంతకీ మీ అయ్య గారెక్కడ?

రంగ: (నవ్వి) రేపట్నుంచి తమరే గదండీ మా అయ్యగారు-

చంద్ర: (సిగ్గు పడిపోయి) అవాలి కదా- ఆ ముసలి సీనుగ ఏమంటాడో తెలీదు.

రంగ: (రియాక్షన్)

చంద్ర: ఏవోయ్ రంగన్నా! మీ అయ్యగారు..అదే రాణి వాళ్ళ నాన్నగారు వుత్త పీనాసి వెధవ సీనుగని విన్నాను- నిజమేనా?

(రంగారావు రియాక్షన్)

రంగా: (రోషంగా) ఎవడూ చెప్పింది- ఆయన మారాజు- మారాజు.

చంద్ర: ఎవరో అన్నార్లే- ఆయనకు అనుమానపు రోగం వుందని.

రంగా: ఆఁ!

చంద్ర: వుత్త ఛాందాలపు మనిషి అని

రంగా: (తడబాటు) ఆఁ!

చంద్ర: (నొత్తి పలుకుతూ) ఛస్తే పుట్టడనీ, పుడితే చావడనీ,

రంగా: (తల మీద చెయ్యి పెట్టుకుంటాడు.)

చంద్ర: లోగడ దాయాదుల ఆస్తి చాలా అప్పనంగా కలుపుకున్నాడనీ... ఆహ అయినా అవన్నీ మనకి అనవసరం అనుకో-

(తలుపు పక్కన నిలబడ్డ రాణి ఇక భరించలేక బయటికి వచ్చింది- అతని మాటలకి అడ్డం పడుతూ)

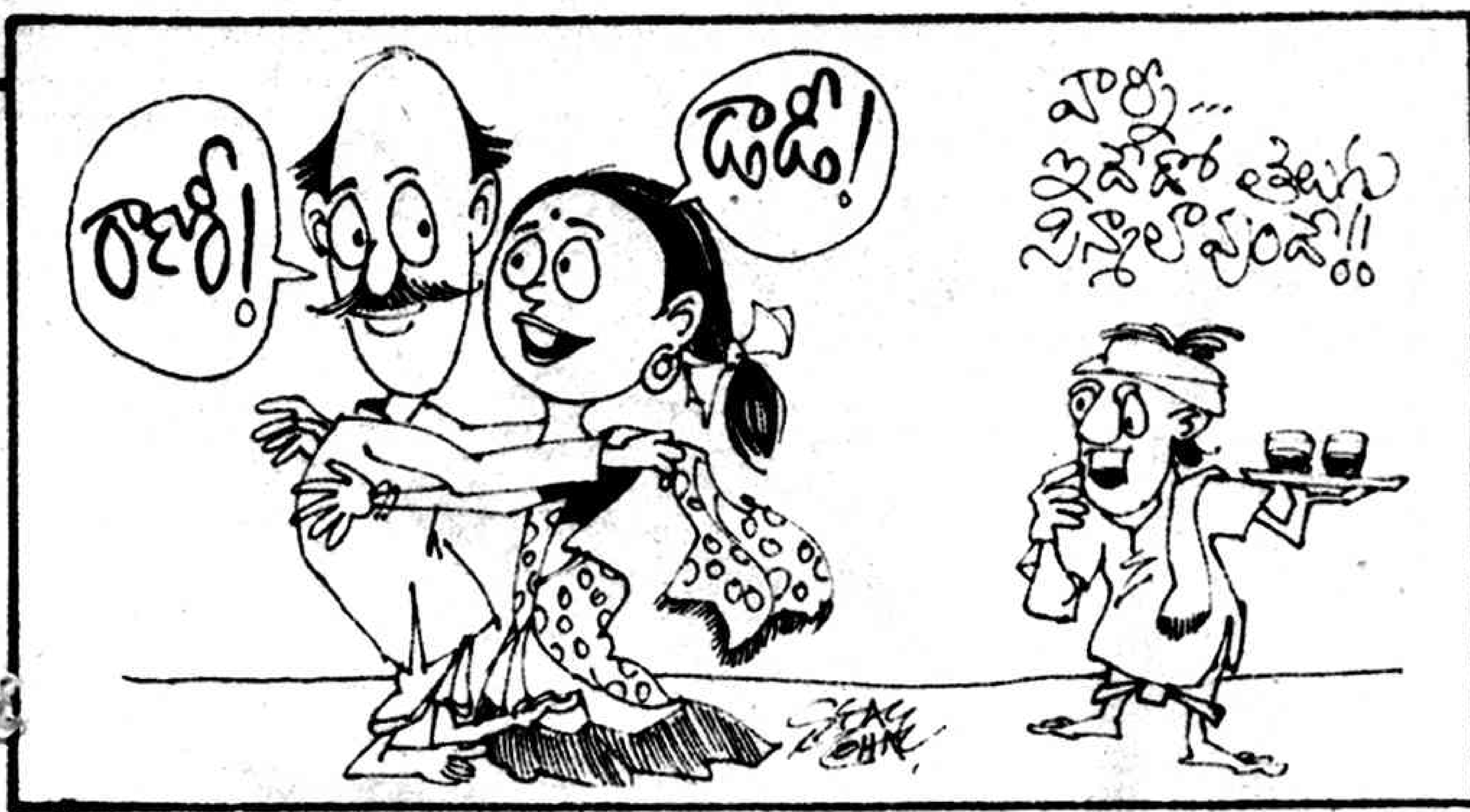

రాణి: హాయ్! మోహన్-

చంద్ర: హాయ్! రాణీ- సారీ రాణీ- కొంచెం లేటైంది. ఆ! బైదిబై మునిలోడు కొంపలో లేడుటగా. నే వస్తానని చెప్పలేదా-

(భయం భయంగా తండ్రి వంక చూసింది. మోహన్‌కి సైగలు చేసింది. కాని అతను అందుకోలేదు.)

రాణి: మా డాడీ- మా నాన్నగారు ఇక్కడే వున్నారు. ఇంతకు ముందు...

చంద్ర: ఉంటే కనబడ్డేం- వాడేం నల్లపూసా- యమకింకరుడిలా వుంటాడు కదా-

రాణి: మోహన్... మోహన్-!

రంగా: (గొంతు సకిలించి) అబ్బాయి గారికి కాఫీ తెచ్చివ్వండి అమ్మగారూ- వచ్చి చాలా సేపైంది.

(రాణి మెల్లగా వెళ్ళలేక వెళ్ళలేక లోపలికి వెళ్లింది)

చంద్ర: ఇంతకీ మీ అయ్యగారు మంచివాడే నంటావ్-

రంగా: చిత్తం. దాన కర్ణులండి-

చంద్ర: అబ్బో- ఇంకా

రంగా: మంచి మనిషండి- బాగా డబ్బు కూడా వుందండి-

చంద్ర: వుంది కానీ ఏం లాభం- ఖర్చు పెట్టే బుద్ధి వుండద్దూ- ఇంత డబ్బుండి- ఇంత పెద్ద కొంప వుండి ఏమిటి లాభం? సోఫాలు, కుర్చీలు, ఫ్రిజిడేర్ లూ, ఫ్యాన్లూ- దర్జాగా వుండద్దూ-

రంగా: పిత్తం- ఆరికి భేషజాలు నచ్చవండి-

చంద్ర: అఘోరించాడులే- పీనాసివెధవై వుంటాడు- ఇదుగో రంగన్నా-

రంగా: అయ్-

చంద్ర: మనం ఈ ఇంట్లో అడుగు పెట్టాక చూడు- దీని సరసే మార్చేస్తాం. నేల వుండదు-

రంగా: మరి ఎట్టాగండి-

చంద్ర: అంతా తివాసీ పరిచేస్తాం-

రంగా: అయ్.

చంద్ర: ఈ సన్యాసి కుర్చీలు విసిరి పారేస్తాను.

రంగా: బాబో వద్దండి- నా కిస్తే ఇంటికి తీసికెళ్తానండి-

చంద్ర: పో- తీసుకుపో- కావలిస్తే ఇప్పుడే పట్టుకుపో-

రంగా: మరీ అంత పేరాశ వద్దులెండి. తర్వాతే తీసికెళ్తా.

చంద్ర: పులి చర్మంతో సోఫాలు కుట్టించి, ఏనుగు దంతంతో కిటికీలు చేయిస్తా-

రంగా: అయ్ బాబోయ్

చంద్ర: గుర్రపు జూలుతో కంబళ్లు నేయిస్తా-

రంగా: (ఆశ్చర్యంగా) అమ్మో- అమ్మో

(చంద్ర: కుర్చీలోంచి లేచాడు.) తోటలో పూలమొక్కలూ- గులాబీలు, నైట్ క్వీన్, మల్లె, మరువం, చేమంతి-

చిన్న పొదరిల్లు- అందులో అమ్మాయి గారు- బుల్ బుల్ సంగీతం- నేను మధువు తాగుతూ... తాగుతూ... పాడుతూ... ఆడుతూ... తూలుతూ... చందమామని చూస్తూ-

రంగా: పున్న మామని ఏం చేస్తావ్ బాబూ-

చంద్ర: ఏ! వాడి సంగతి ఎత్తకు- పావకంలో పుడకలా వాడెందుకు మధ్యన-

రంగా: అదేటండి! ఆయనే కదా యజమాని పాపం!

చంద్ర: యజమానీ, గిజమానీ జాన్తా నై. మనం వచ్చాక మనమే అన్నీ. ముసలి పీనుగ ఏదో మూల పడుంటాడు.

రంగా: అంతేనంటారా-

చంద్ర: రంగన్నా- నిన్ను మాత్రం జాగ్రత్తగా చూసుకుంటా- నాకో చిన్న సహాయం చేసి పెట్టాలి.

రంగా: ఏమిటి బాబూ-

చంద్ర: ఎట్లా మాట్లాడితే మీ అయ్యగారు బోల్తా పడతాడో చెప్పాలి- రాణికి నేను రాజుని కావాలి-

రంగా: చెబుతా- చెబుతా!

చంద్ర: కావాలంటే ఈ సందా అడ్వాన్స్‌గా వుంచు.

(రంగారావు రియాక్షన్)

రంగా: అబ్బే వద్దు... వద్దు-

చంద్ర: తీసుకో... తీసుకో

రంగా: దక్కిందే దక్కుడు దొంగ రాస్కెల్ (అనుకుంటూ వంద జేబులో పెట్టుకున్నాడు) అయ్య గారికి నా మాటంటే మహా చెడ్డ గురండి!

చంద్ర: అవన్నీ తెల్పులేవోయ్. సంగతి చెప్పు.

(రాణి నాలిక కరుచుకుంటోంది. కానీ ఏమీ చెయ్యలేక పోతోంది. చివరికి ఏమీ పాలుపోక)

రాణి: (లోపల్నించి) రంగన్నా- రంగన్నా!

రంగా: (ఉలిక్కిపడి) వస్తున్నానమ్మగోరూ-

రాణి: అయ్యగారికి కాఫీ ఇవ్వు.

(రంగారావు నిముక్కుంటూ లోపలికి వెళ్తాడు. ఇంతలో రాణి దూసుకు వచ్చి మోహన్ చెవి కొరికి వెళ్ళింది. రంగారావు కాఫీ కప్పుతో బయటికి వచ్చాడు. చంద్రమోహన్ ప్లేటు మార్చాడు.)

రంగా: ఇదిగోనండి కాఫీ-

చంద్ర: నేను కాఫీ తాగను-

రంగా: కాఫీ తాగరా? భలే వారండి!

చంద్ర: కాఫీ- టీ- సిగరెట్ యివేం అలవాట్లు లేవు.

రంగా: విచిత్రమే-

చంద్ర: చూడు రంగన్నా- నువ్విక్కడ ఎన్నేళ్ల నుంచి పని చేస్తున్నావ్?

రంగా: పుట్టినకాడ నుంచి-

చంద్ర: నువ్వు యిన్నేళ్లుగా వీరి ఉప్పు, పులుసు తింటూ- వాళ్లంటే ఎంత అభిమానంగా వుండాలి?

రంగా: అభిమానం లేకేమండి- భలేవోరే-

చంద్ర: కాదు రంగన్నా- నువ్వు వయసులో పెద్దవాడివి. నీకు నేను చెప్పతగినవాణ్ణి కాదనుకో- ఇందాకట్నించి మీ అయ్యగారిని నేను నోటికి వచ్చినట్టు మాట్లాడుతుంటే నువ్వు వింటూ వూరుకుంటావా? తప్పు కదూ?

రంగా: అదేటండి-

చంద్ర: నేను ఎవరో పరాయివాణ్ణి. మీ అయ్యగారి మీద ఈగవాలితే సంపెయ్యద్దూ. పైగా వంద లంచం ఇస్తే తీసుకుంటావా?

రంగా: అయ్ బాబోయ్.

చంద్ర: నేను ఈ ఇంటికి అల్లుడిగా రాబోయే ముందు ఇక్కడి మనుషుల్ని, వాళ్ల తత్వాల్ని జాగ్రత్తగా తెల్సుకోవాలనుకున్నాను. అందుకే ఈ నాటకం ఆడాను- నీ బండారం తెలిసిపోయింది. వంద రూపాయిలు ఇస్తే నువ్వు ఇంటి గుట్టంతా బయట పెడ్తావ్. ఏం?

రంగా: ఆ!(నివ్వెరపోయాడు)

చంద్ర: నీ లాంటి నౌకర్లని క్షణం కూడా వుంచకూడదు. రంగారావుగారు దేవుడి లాంటివాడు. వాళ్లమ్మాయి దేవత-

రంగా: నాయనా చంద్రమోహన్-

చంద్ర: ఇహ నువ్వేం చెప్పద్దు. నిన్ను క్షణం కూడా పనిలో వుండనివ్వను. నీ సంగతంతా వారికి చెప్పేస్తాను. యు ఆర్ డిస్మిస్డ్.

(లోపల్నించి రంగన్న గాభరాగా పరుగెత్తుకువచ్చాడు.)

నౌకర్: అయ్యా! నా పొట్ట కొట్టకండి. నాకేం తెలియదు. రేపొద్దున మీరు నన్ను తీయించేస్తే నా పని బజారౌతుంది. అయ్యగారే ఈ నాటకం ఆడారు.

చంద్ర: ఆ!ఏమిటి నువ్వనేది-

రంగా: ఔనల్లుడు- నీకు చిన్న పరీక్ష పెట్టాను. నేనే రాణి తండ్రిని- రంగారావుని.

చంద్ర: నమస్కారం. కాదు పాదాభివందనం.

రంగా: ఛ. ఊరుకోవోయ్- ఆ మాటకొస్తే నీ కాళ్లు కడగాల్సింది నేను.

(రాణి ఫక్కున నవ్వింది)